

Warszawa, 17 kwietnia 2025 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.212.2024.MM

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania Gminy Stężycy, [.....], Skarbu Państwa - Starosty Kartuskiego, [.....], od decyzji Wojewody Pomorskiego Nr 9z/2024/MKA z 24 kwietnia 2024 r., znak: WI-III.7840.2.2.2023.MKA, w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę,

- 1. uchylam zaskarżoną decyzję w części dotyczącej zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę w zakresie działań przy kolejowym przepuszcie wodnym (nr 1) na ok. 152,6 km obecnej linii kolejowej nr 201, w lokalizacji: działka nr 161/12, obręb Potuły, gmina Stężycy oraz kolejowym przepuszcie wodnym (nr 3) na ok. 151,35 km obecnej linii kolejowej nr 201, w lokalizacji: działka nr 181, obręb Potuły, gmina Stężycy, i w tym zakresie odmawiam udzielenia pozwolenia na budowę,**
- 2. w pozostałej części utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Decyzją Nr 9z/2024/MKA z 24 kwietnia 2024 r., Wojewoda Pomorski zatwierdził projekt budowlany (składający się z projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego) i udzielił PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., pozwolenia na budowę obejmującego inwestycję kolejową pn.: Budowa, przebudowa i rozbudowa linii kolejowej nr 201 od km 145,848 do km 156,368 - ODCINEK A2 w ramach projektu "Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz - Trójmiasto", zlokalizowaną na działkach:

- jednostka ew. 220506 2 Stężycy, obręb 0004 Gołubie, działki ew. nr: 239, 229, 241, 242/1, 227/14 (227/13), 227/15 (227/13), 231/3 (231/2), 231/4 (231/2), 237/8, 238, 240, 243, 244, 232/2, 236/8 (236/6), 236/9 (236/6), 236/7, 237/10, 237/11, 237/18 (237/12), 237/9, 246/1 (246), 246/2 (246), 235/5 (235/2), 236/10 (236/3), 236/11 (236/3), 237/13, 249/1 (249), 237/20 (237/14), 237/19 (237/14), 237/15, 237/24 (237/5), 253/46, 253/47, 256/10, 256/86 (256/11), 256/88 (256/11), 256/83 (256/12), 256/6, 256/7, 256/9, 263/29 (263/2), 263/25 (263/5), 263/26 (263/5), 263/27 (263/6), 263/8, 263/9, 374, 150/4, 150/5, 150/6, 150/13 (150/10), 150/14 (150/10), 150/7, 150/11 (150/8), 160/35 (160/2), 160/8, 265/15, 265/16, 265/17, 265/19, 265/27 (265/25), 265/26 (265/25), 267/5, 146/1 (146), 146/2 (146), 147, 142/2, 149/8 (149/5), 160/10, 160/12, 160/13, 160/14, 160/15, 160/17, 160/18, 160/24, 160/27, 160/3, 160/32 (160/22), 160/33 (160/22), 160/9, 163/26, 163/27, 163/28, 163/29, 163/3,

163/8, 175/1 (175), 176/3, 176/4, 176/6, 181/1 (181), 199, 200, 209, 224, 348, 137/8 (137/5), 137/10 (137/7), 160/19, 160/20, 165/21, 160/23, 160/25, 160/26, 160/28 (160/6), 160/29 (160/6), 165/34 (165/11), 165/35 (165/11), 165/32, 166/14 (166/13), 166/16 (166/13), 166/15 (166/13), 195/1, 195/25 (195/14) 195/15 (195/14), 195/18 (195/14), 195/2, 195/3, 195/4, 195/5, 201/5 (201/1), 201/3 (201/2), 201/4 (201/2), 202/3 (202/1), 219/2, 219/9, 182/2 (182), 187/1 (187), 188/1 (188), 188/3 (188), 197, 198, 205, 195/6, 195/7, 195/19 (195/8), 195/20 (195/8), 207/3 (207/1), 207/5 (207/2), 193/1 (193), 196, 208/1 (208), 274/1 (274), 195/10, 195/21 (195/11), 195/12, 195/13, 195/9, 276/1, 276/4, 275/1 (275), 275/2 (275), 275/3 (275), 276/2, 276/7 (276/3), 276/5, 276/6, 280/2, 158/6, 165/22, 165/23, 165/24, 160/38 (160/5), 253/11, 253/33, 253/34, 253/55;

- jednostka ew. 220506_2 Stężycza, obręb 0012 Potuły, działki ew. nr: 138/2 (138), 138/4 (138), 174/1 (174), 174/2 (174), 174/3 (174), 174/4 (174), 175, 181, 137/1, 137/14 (137/11), 137/15 (137/11), 137/16 (137/11), 137/17 (137/11), 137/3, 137/4, 137/5, 137/12 (137/7), 161/12, 177, 178, 179, 180, 165/74 (165/3), 165/76 (165/69), 165/77 (165/69), 165/78 (165/69), 165/79 (165/69), 139, 140, 141/3, 165/72 (165/4), 144, 149, 150, 151, 152/1 (152), 152/2 (152), 152/3 (152), 152/4 (152), 153/1 (153), 153/2 (153), 153/3 (153), 154, 155, 209, 141/1, 141/2, 145/1, 145/2, 145/3, 145/4, 147/1, 147/2, 148/1, 148/2, 157/2, 157/5, 158/11 (158/3), 158/9 (158/4), 158/15 (158/7), 158/13 (158/8), 160/11 (160/2), 160/9 (160/8), 160/10 (160/8), 161/2, 161/4, 161/5, 161/6, 161/7, 163/46, 163/102 (163/80), 163/103 (163/80), 163/104 (163/85), 163/105 (163/85), 163/100 (163/87), 165/70 (165/54), 141/4, 141/7 (141/5), 141/6 (141/5), 141/8 (141/5), 161/10, 161/13 (161/11), 162/57, 163/52, 163/67, 163/68, 163/91, 162/72, 143;

- jednostka ew. 220506_2 Stężycza, obręb 0011 Pierszczewo, działki ew. nr: 78, 77/3, 77/6, 81, 82;

- jednostka ew. 220506_2 Stężycza, obręb 0015 Szymbark, działki ew. nr: 527/1 (527), 527/2 (527), 528/4 (528/1), 528/5 (528/1), 528/3 (528/1), 530/28 (530/17), 530/30 (530/18), 530/32 (530/19), 530/33 (530/19), 530/34 (530/3), 545/4, 545/5, 572/9 (572/2), 572/8, 533/1 (533), 533/2 (533), 543, 144/28, 144/30, 530/20 (530/10), 530/21 (530/10), 530/22 (530/14), 530/24 (530/15), 530/26 (530/16), 539/11, 539/14, 544/1, 544/3 (544/2), 544/4 (544/2), 552, 226/10, 226/11, 226/35 (226/12), 226/36 (226/12), 226/13, 226/14, 226/15, 226/16, 226/17, 226/18, 226/7, 226/8, 539/13, 545/1, 165, 167, 176/1 (176), 176/2 (176), 185/1 (185), 185/2 (185), 185/3 (185), 541, 168/3, 168/4, 168/9, 169/7 (169/6), 170/2, 170/7 (170/3), 170/8 (170/3), 186/1, 226/19, 226/20, 177, 197, 198/1 (198), 199, 207, 563, 582, 583/1 (583), 583/2 (583), 608/1 (608), 170/6 (170/4), 170/5 (170/4), 187/10, 187/9, 226/21, 226/22, 226/23, 226/24, 226/25, 237/14, 237/15, 237/16, 237/17, 294/1, 564/16, 567/1, 568/22, 568/29, 581/1, 581/2, 581/3, 581/4, 581/5, 213, 216/1 (216), 217/1 (217), 218/1 (218), 218/2 (218), 231/1 (231), 232/1 (232), 234, 186/2, 212/27 (212/13), 212/31 (212/18), 212/25, 212/29 (212/26), 235/6 (235/3), 235/7 (235/4), 237/25 (237/10), 237/11, 237/12, 237/13, 237/2, 237/3, 237/4, 237/5, 237/18 (237/6), 237/19 (237/6), 237/22 (237/8), 237/20 (237/8), 237/21 (237/8), 237/9, 237/23 (237/7), 299/15, 226/26, 231/2 (231), 232/2 (232).

(w nawiasach podano numery działek przed podziałem wg oznaczenia w katastrze nieruchomości)

Od decyzji organu wojewódzkiego Nr 9z/2024/MKA z 24 kwietnia 2024 r., Gmina Stężycza, Starosta Kartuski, [.....]
.....] złożyli w ustawowym terminie odwołanie do GINB.

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
tel. 22 661 83 60
elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrzynka

Po rozpatrzeniu wniesionych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

Z analizy akt sprawy wynika, że inwestor – PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. – wraz z wnioskiem z 27 stycznia 2023 r. o wydanie pozwolenia na budowę przedmiotowej inwestycji, złożył prawidłowo wypełnione oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane. Inwestor dołączył również decyzję Wojewody Pomorskiego z 22 kwietnia 2022 r., znak: WI-III.747.1.34.2021.AM, o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej dla przedsięwzięcia pn.: „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz - Trójmiasto” - „Odcinek A: linia kolejowa nr 201 od km 145,848 do km 156,368”. Decyzji tej został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie bowiem z art. 9w ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697), decyzja, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności przyznaje PLK S.A., CPK albo jednostce samorządu terytorialnego prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Zgodnie zaś z art. 9w ust. 3 pkt 4 ustawy o transporcie kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności uprawnia wojewodę do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Tym samym należy wskazać, że inwestor dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w związku z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

W toku postępowania odwoławczego ustalono, że na skutek rozpatrzenia odwołań od ww. decyzji Wojewody Pomorskiego z 22 kwietnia 2022 r., znak: WI-III.747.1.34.2021.AM, Minister Rozwoju i Technologii wydał decyzję z 1 grudnia 2023 r., znak: DLI-II.7620.24.2022.AZ.17, którą częściowo uchylił i zmienił zapisy ww. decyzji Wojewody Pomorskiego z 22 kwietnia 2022 r., a w pozostałym zakresie utrzymał ją w mocy.

Po przeanalizowaniu akt sprawy należy wskazać, że projektowane przedsięwzięcie zgodne jest z ustaleniami ww. decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie zgodne jest z postanowieniami decyzji:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 30 czerwca 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.MR.LK.JP.111 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, sprostowanej postanowieniami z 29 grudnia 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.138 oraz z 16 lipca 2020 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.76.2018.JP.119.
- Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 26 sierpnia 2022 r., znak: DOOŚ WDŚZIL.420.18.2020.MKW.65, w części uchylającej i orzekającej w tym zakresie, a w pozostałej części utrzymującej w mocy ww. decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 30 czerwca 2020 r.

Odnosząc się do argumentacji odwołań co do niezgodności planowanej inwestycji z ww. decyzjami środowiskowymi, z powodu braku konieczności posadowienia ekranów akustycznych, należy podkreślić, że w projekcie architektoniczno-budowlanym – TOM II, Część 11 – Ochrona Środowiska na stronie 14 wskazano konieczność realizacji dwóch ekranów akustycznych oraz zachowania rezerwy terenowej, pod budowę ewentualnych ekranów akustycznych w przypadku takiej konieczności w ramach analizy porealizacyjnej (opisano 8 takich odcinków). Z konieczności zastosowania środków minimalizujących oddziaływanie akustyczne na środowisko, zaprojektowano na objętym decyzją odcinku LK nr 201, dwa ekrany akustyczne: nr 1 (od km 148+472 do km 148+598) lewa strona torów i nr 2 (od km 149+576 do km 149+631) prawa strona torów (zob. TOM II, Część 16 – Elementy ochrony środowiska – ekrany akustyczne) oraz tłumiki akustyczne montowane do szyn obu torów, w każdym kierunku (od km 153+731 do km 153+839 i od km 155+500 do km 155+575) (zob. TOM II, Część 11 – Ochrona Środowiska).

W ocenie GINB projektowana lokalizacja ekranów akustycznych i ich ilość, jest zgodna z ustaleniami ww. decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 26 sierpnia 2022 r. (zob. str. 11 pkt 22. *uchylam pkt I.2.39 ww. decyzji w brzmieniu i w tym zakresie orzekam*:).

Na uwzględnienie nie zasługują również zarzuty dotyczące ewentualnych nadmiernych uciążliwości powodowanych przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne, promieniowanie czy też ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza, wody i gleby, jak również niezapewnienia poszanowania, występujących obiektów w obszarze oddziaływania inwestycji, uzasadnionych interesów osób trzecich.

W dokumentacji projektowej (TOM II, Część 11 – Ochrona Środowiska) przedstawiono zaproponowane środki minimalizujące na etapie realizacji i eksploatacji ograniczenia potencjalnego wpływu planowanej inwestycji na

środowisko, w tym na: środowisko gruntowo-wodne, powietrze atmosferyczne, klimat, klimat akustyczny i drgania, a także przyrodę ożywioną.

Analiza projektu budowlanego zatwierdzonego badaną decyzją nie wykazała rozbieżności w ww. zakresie z ustaleniami zawartymi w wydanych decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowej inwestycji kolejowej.

W tym miejscu podkreślić należy, że wpływ tej inwestycji na środowisko, a zwłaszcza wystąpienie zagrożeń dla mieszkańców terenów sąsiadujących, tj. m.in. hałas, wibracje czy wzrost zanieczyszczeń powietrza, został poddany ocenie w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 30 czerwca 2020 r., (określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, sprostowanej postanowieniami z 29 grudnia 2020 r. i z 16 lipca 2020 r.) oraz ponownej ocenie w decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 26 sierpnia 2022 r.

Dodatkowo na uwagę zasługuje fakt, że ww. decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 26 sierpnia 2022 r. zapadła w związku z odwołaniami m.in. Skarżących (Wójta Gminy Stężyca, [.....]), w której poddano ocenie podniesione przez nich zarzuty.

Poruszona w odwołaniu kwestia, że realizacja inwestycji najprawdopodobniej doprowadzi do osunięcia się skarpy w bezpośrednim sąsiedztwie budynku odwołującego się [.....], także była przedmiotem oceny Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (zob. decyzja z 26 sierpnia 2022 r. str. 91-92). Jak w niej wskazano, organy administracji architektoniczno-budowlanej oraz nadzoru budowlanego (...) *przed wybudowaniem przedsięwzięcia (a w razie potrzeb także po jego realizacji) umożliwiają m.in. weryfikację stateczności skarp i ewentualne ich wzmocnienie. (...) Ewentualne szkody z zakresie naruszenia stateczności skarpy, jeśli w ogóle zaistnieją, należą do strefy roszczeń związanych z naruszeniem prawa własności i mogą być dochodzone w drodze roszczeń cywilnoprawnych.*

Zarzut, że mogą być przewożone linią kolejową nr 201 odpady niebezpieczne, nie zasługuje na uwagę, bowiem kwestia ta wykracza poza zakres niniejszego postępowania.

Na marginesie należy wskazać, że ewentualne zarzuty co do wymogów zawartych w decyzjach środowiskowych mogą być kierowane do organów właściwych w tej sprawie, a nie do organu administracji architektoniczno-budowlanej.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 3a lit. a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza, dołączenie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń.

Inwestor do projektu budowlanego dołączył decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 12 lipca 2022 r., znak: GD.RUZ.4210.259.10.2021.MM.

Wbrew zarzutom odwołania [.....] inwestor załączył do wniosku o pozwolenie na budowę załącznik graficzny, o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 11 Prawa budowlanego oraz w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w

ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), tj. mapy stanowiące załącznik graficzny do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (2 teczki).

Jak wynika z zatwierdzonego badaną decyzją projektu budowlanego obejmuje on swym opracowaniem obiekty zabytkowe, wpisane go Wojewódzkiej i Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Stężyca, powiat kartuski, tj.

- na działce nr 161/12 (na 153,8 km linii kolejowej nr 201) - kamienny wiadukt drogowy w nasypie torowiska w ciągu zachowanego odcinka historycznej linii kolejowej nr 214 (od 1931 r. odcinek tzw. Magistrali Węglowej, obecnie linia kolejowa 201),
- na działce nr 161/12 (na ok. 152,6 km obecnej linii kolejowej nr 201) - kolejowy przepust wodny (nr 1) w nasypie torowiska w ciągu zachowanego odcinka historycznej linii kolejowej nr 214 (od 1931 r. odcinek tzw. Magistrali Węglowej, obecnie linia kolejowa 201),
- na działce nr 181 (na ok. 151,35 km obecnej linii kolejowej nr 201) - kolejowy przepust wodny (nr 3) w nasypie torowiska w ciągu zachowanego odcinka historycznej linii kolejowej nr 214 (od 1931 r. odcinek tzw. Magistrali Węglowej, obecnie linia kolejowa 201),
- dworzec kolejowy w Gołubiu Kaszubskim ul. Dworcowa 1 (na 149,35 km linii nr 201)

W związku z powyższym GUNB zwrócił się do Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (PWKZ) o zajęcie stanowiska wobec przedstawionej dokumentacji projektowej ww. obiektów zabytkowych, w myśl art. 39 ust. 4 Prawa budowlanego.

PWKZ postanowieniem z 3 stycznia 2025 r., znak: ZN.5152.497.2024.ISW, uzgodnił projekt budowlany dla inwestycji kolejowej pn.: Budowa, przebudowa i rozbudowa linii kolejowej nr 201 od km 145,848 do km 156,368 - ODCINEK A2 w ramach projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-Trójmiasto”, w zakresie działań przy budynku dworca kolejowego w Gołubiu Kaszubskim ul. Dworcowa 1 i „Moście kamiennym” - wiadukcie drogowym, zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w dokumentacji projektowej.

Natomiast PWKZ postanowieniem z 3 marca 2025 r., znak: ZN.5152.71.2025.ISW, odmówił uzgodnienia projektu budowlanego dla inwestycji kolejowej pn.: Budowa, przebudowa i rozbudowa linii kolejowej nr 201 od km 145,848 do km 156,368 - ODCINEK A2 w ramach projektu „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz-Trójmiasto”, w zakresie działań przy kolejowym przepuście wodnym (nr 1) na ok. 152,6 km obecnej linii kolejowej nr 201 i kolejowym przepuście wodnym (nr 3) na ok. 151,35 km obecnej linii kolejowej nr 201, zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w załączonej dokumentacji projektowej.

Odnosząc się zaś do odwołania, gdzie Skarżący decyzji organu I instancji zarzucają *naruszenie art. 10a ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (...) poprzez jej wydanie pomimo toczącego się przed Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków postępowania w sprawie wpisania do rejestru zabytków wiaduktu drogowego w ciągu zachowanego odcinka historycznej linii kolejowej nr 214 w miejscowości Krzeszna*, należy wyjaśnić, że GUNB pismem z 3 lipca 2024 r., znak: DOR.7110.212.2024.MM, zwrócił się do PWKZ o udzielenie informacji, na jakim etapie znajduje się sprawa dotycząca wpisania do rejestru

zabytków ww. wiaduktu drogowego. Pismem z 25 lipca 2024 r. PWKZ, poinformował, że zostało zakończone postępowanie dowodowe w tej sprawie i po analizie zostanie wydana decyzja. Następnie kolejnym pismem z 14 stycznia 2025 r., znak: RD.5140.40.2022.JP(21), PWKZ poinformował, że decyzją z 3 grudnia 2024 r., znak: RD.5140.40.2022.JP/19/, orzekł o nie wpisaniu *do rejestru zabytków nieruchomości województwa pomorskiego kamiennego wiaduktu drogowego w ciągu historycznej linii kolejowej z Kościerzyny do Kartuz (d. linia kolejowa nr 214. ob. linia kolejowa nr 201), usytuowanego w miejscowości Krzeszna na drodze lokalnej z Krzesznej do Nowych Czapli, na odcinku tej linii pomiędzy stacjami Gołubie Kaszubskie - Somonino (153.6 km linii nr 201) - Krzeszna. am. Stężyca, pow. kartuski, woj. pomorskie.*

GINB w toku postępowania odwoławczego wobec stwierdzonych innych braków w dokumentacji projektowej wezwał inwestora pismem z 6 grudnia 2024 r., znak: DOR.7110.212..2024.MM, do przesłania uzgodnień projektu budowlanego: przebudowy sieci wodociągowej z przyłączami wodociągowymi w zakresie odcinków W13, W16, W18, przebudowy sieci kanalizacji sanitarnej tłocznej w zakresie odcinka 6T, wyjaśnienia braku uzgodnienia projektu budowlanego przebudowy sieci kanalizacji sanitarnej w zakresie odcinka 10S i odcinka 10.1S. Ponadto wezwał też do przedstawienia aktualnego uzgodnienia projektu budowlanego co do drogi powiatowej 1921G relacji Gołubie – Pierszczewo – Kolano w miejscowości Krzeszna i aktualnego uzgodnienia projektu budowlanego co do drogi powiatowej 1922G relacji Brodnica Górna -Wieżyca w miejscowości Wieżyca w rejonie wiaduktu kolejowego w ciągu linii kolejowej nr 201, w zakresie podlegającym Zarządowi Dróg Powiatowych w Kartuzach oraz przedstawienia porozumienia z zarządcą dróg gminnych, na podstawie którego będą realizowane zadania objęte projektem budowlanym danej inwestycji kolejowej, polegające na przebudowie, rozbudowie i budowie dróg gminnych.

W piśmie z 14 stycznia 2025 r. stanowiącym odpowiedź na wezwanie GUNB z 6 grudnia 2024 r. pełnomocnik inwestora przedłożył aktualne uzgodnienia dotyczące dróg powiatowych i wyjaśnił, że nie udało się ustalić właściciela przebudowywanych odcinków sieci wodociągowej (W13, W16, W18) i sieci kanalizacji sanitarnej (10S, 10.1S), a na przebudowę sieci kanalizacji sanitarnej tłocznej w zakresie odcinka 6T (będącego własnością osób prywatnych – [.....]), pomimo przedstawionego projektu przebudowy ww. rurociągu tłoczego uwzględniającego zgłaszane uwagi właścicieli, nie uzyskano finalnie zgody - odebrana korespondencja przez [.....] pozostawała bez odpowiedzi. Natomiast porozumienie z zarządcą dróg gminnych, jak wyjaśnia pełnomocnik, zostało kolejny raz odrzucone przez Wójta Gminy Stężyca, pomimo wprowadzonych przez inwestora wszystkich możliwych do zaakceptowania warunków postawionych przez zarządcę w celu jego uzgodnienia i podpisania.

Stosownie do art. 9ag ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, zadanie polegające na przebudowie lub budowie drogi publicznej, sieci lub urządzenia wodnego w zakresie wynikającym z konieczności ich dostosowania do inwestycji dotyczących linii kolejowych realizowane jest przez PLK S.A., CPK albo właściwą jednostkę samorządu terytorialnego na podstawie porozumienia z właściwym zarządcą drogi publicznej, sieci lub urządzenia wodnego, w którym określa się w szczególności termin przejęcia obowiązku utrzymania drogi publicznej, sieci lub urządzenia wodnego przez właściwego zarządcę.

Mając na uwadze powyższy art. 9a§ ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, i wobec wątpliwości co do ww. wyjaśnień inwestora w zakresie porozumienia, GUNB pismem z 29 stycznia 2025 r., znak: DOR.7110.212.2024.MM, zwrócił się do Wójta Gminy Stężyca o zajęcie stanowiska w stosunku do wyjaśnień zawartych w piśmie PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z 14 stycznia 2025 r., dotyczących kwestii porozumienia z zarządcą dróg gminnych.

W piśmie z 12 lutego 2025 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie GUNB z 29 stycznia 2025 r., Wójt Gminy Stężyca zaznaczył, że *mając na uwadze kwestię porozumienia z zarządcą dróg, wskazuję iż Wójt Gminy Stężyca, jest otwarty na możliwość zgodnego ustalenia jego treści z uwzględnieniem interesów mieszkańców Gminy Stężyca oraz budowli mających znaczenia dla kultury i historii Gminy, a następnie jego zawarcie.*

Uwzględniając powyższe wyjaśnienia, materiał zgromadzony w sprawie oraz treść przepisów ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy o drogach publicznych, GINB uznał ww. wyjaśnienia za wystarczające, a tym samym został spełniony przez inwestora wymóg art. 35 ust. 1 pkt 3a lit. a Prawa budowlanego.

Zgodnie z art. 38 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. u. z 2024 r. poz. 320 ze zm.), przebudowa lub remont obiektów budowlanych lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody zarządcy drogi, a w przypadku gdy planowane roboty są objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę, również uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, powinno nastąpić w terminie 14 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o taką zgodę. Niezajęcie stanowiska w tym terminie uznaje się jako wyrażenie zgody. Odmowa wyrażenia zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.

W tym miejscu należy wskazać, że SKO w Gdańsku decyzją z 23 kwietnia 2024 r., sygn. akt SKO Gd/6950/23, uchyliło w całości decyzję Wójta Gminy Stężyca z 24 listopada 2023 r., znak: WG.7012.237.2023.JR, w sprawie odmowy wyrażenia zgody na przebudowę istniejących w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej (...) na odcinku linii kolejowych nr 201, 214, 229 na podstawie (...) art. 38 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych i umorzyło w całości postępowanie pierwszej instancji. Kolegium stwierdziło bowiem, że *8 listopada 2023 r. nastąpiło milczące załatwienie sprawy w rozumieniu art. 122c § 1 k.p.a. w zw. z art.38 ust.3 u.d.p. W tym dniu Wójt Gminy Stężyca milcząco wyraził zgodę na przebudowę infrastruktury obcej zlokalizowanej w pasie drogowym zgodnie z wnioskiem PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. datowanym na 23 października 2023 roku.*

Odnosząc się do argumentacji odwołania Gminy Stężyca, że *Skutki milczenia zarządcy uregulowane w art. 38 ust. 3 ustawy dotyczą tylko jednej z tych form, a mianowicie zgody na przebudowę lub remont, które pozostają w gestii zarządcy drogi. Gdy roboty są objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę, to uzgodnienie projektu budowlanego nie może nastąpić poprzez milczenie organu uzgadniającego (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 6 marca 2013 r., II SA/G1373/12), należy wskazać zawarte w wiążącej decyzji SKO w Gdańsku z 23 kwietnia 2024 r. stwierdzenie, że W sprawie nie budzi wątpliwości, iż wnioskodawca nie przedstawił organowi pierwszej instancji do uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu bądź projektu*

architektoniczno-budowlanego, tylko wystąpił o zgodę na przebudowę urządzeń i obiektów zlokalizowanych w pasie drogowym.

Wobec tego, powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Podsumowując dokonane ustalenia w sprawie, należy stwierdzić, że planowane zamierzenie nie posiada uzgodnienia projektu budowlanego przez PWKZ, w zakresie działań przy zabytkowych kolejowych przepustach wodnych - nr 1 i 2, wymaganego do uzyskania pozwolenia na budowę zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 3a lit. a Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Analiza projektu budowlanego wykazała, że przedmiotowa inwestycja nie narusza wymogów przewidzianych przepisami m.in.

- rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1518),
- rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1744 ze zm.),
- rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 1998 r. Nr 151, poz. 987 ze zm.),
- ustawy z 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697)
- ustawa z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320 ze zm.)

Przed wydaniem pozwolenia na budowę planowanej inwestycji kolejowej, Wojewoda Pomorski postanowieniami z 3 marca 2023 r., znak: WI-III.7840.2.2.2023.MKA-j i z 2 lutego 2024 r., znak: WI-III.7840.2.2.2023.MKA-ad, nałożył na inwestora obowiązek uzupełnienia projektu budowlanego. Inwestor pismami z 19 stycznia 2024 r., znak: 190/P/P224/AG/AK/2024, z 8 kwietnia 2024 r., znak: 989/P/P224/TSz/AK/2024 i z 12 kwietnia 2024 r., odniósł się do poszczególnych punktów zawartych w postanowieniach, składając stosowne wyjaśnienia, i przedłożył 3 egzemplarze projektu budowlanego doprowadzonego do zgodności z przepisami wyznaczonymi tymi postanowieniami.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza: posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych na podstawie: kopii dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d pkt 1 - w przypadku uprawnień niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku uprawnień wpisanych do tego rejestru, przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego

na podstawie, zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 - w przypadku osób niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku osób wpisanych do tego rejestru.

Po analizie dokumentacji projektowej stwierdzić należy, że inwestor przedstawił projekt budowlany sporządzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane, legitymujące się aktualnymi na dzień opracowania projektu – lub jego sprawdzenia - zaświadczeniami, które złożyły oświadczenia o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej wraz z wymaganymi sprawdzeniami. Projekt zawiera wymaganą informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego (zob. TOM III Załączniki Projektu Budowlanego, Część 3 – Informacja BIOZ).

Wobec spełnienia przez inwestora, wymagań określonych w art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 2 pkt 2 oraz art. 35 ust. 1 Prawo budowlane, na podstawie art. 35 ust. 4 tej ustawy właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Odnosząc się do zarzutu pominięcia w dokumentacji projektowej istnienia należącej do Skarżących – [...], sieci uzbrojenia, a także że planowana inwestycja (sieć kanalizacji sanitarnej tłocznej w zakresie odcinka 6T) koliduje z jej przebiegiem, co w przypadku realizacji inwestycji, w ocenie Skarżonych może spowodować jej zniszczenie, bowiem *Według inwestora rozwiązaniem kolizji ma być usunięcie naszych rurociągów, co w konsekwencji przełoży się na zniszczenie całego naszego unikalnego kompleksu oczyszczalni ścieków oraz że podkłady map do celów projektowych już w momencie składania wniosku o wydanie decyzji budowlanej były nieaktualne i takie pozostają do dnia dzisiejszego, należy wskazać, że przewidziane rozwiązania w projekcie budowlanym nie podlegają weryfikacji przez organ udzielający pozwolenia na budowę.*

Wskazać w tym miejscu trzeba, że zatwierdzając projekt budowlany i udzielając pozwolenia na budowę właściwy organ dokonuje sprawdzeń w zakresie określonym art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego. Z art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego wynika, że kontroli przed wydaniem pozwolenia na budowę podlega jedynie zgodność projektu zagospodarowania terenu z przepisami prawa, w tym techniczno-budowlanymi, nie podlega natomiast projekt architektoniczno-budowlany. W tym zakresie odpowiedzialność za prawidłowość przyjętych rozwiązań i dokonanych obliczeń ponosi projektant. Zatem organ administracji architektoniczno-budowlanej nie posiada kompetencji do weryfikacji przyjętych w projekcie rozwiązań technicznych służących przebudowie sieci kanalizacji sanitarnej. Rozwiązanie to projektant powinien przyjąć w formie i rodzaju odpowiednim do charakteru obiektu i wiedzy technicznej. Jeżeli rozwiązanie to okaże się nieskuteczne i powodujące szkodę, zaistnieją podstawy do interwencji, brak jest jednak podstaw do negocjowania i weryfikowania na obecnym etapie projektu w tym zakresie (por. wyrok WSA w Gliwicach z 6 kwietnia 2011 r., II SA/GI 1387/10).

Zauważyć przy tym należy, że wyłączną odpowiedzialność za zgodność projektu architektoniczno-budowlanego z przepisami prawa i zasadami wiedzy technicznej ponosi projektant. Wynika to z treści przepisów art. 20 ust. 1-3 Prawa budowlanego (por. wyrok NSA z 27 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 208/12). Jak stwierdził NSA w wyroku z 21 sierpnia 2008 r., sygn. akt II OSK 940/07, w wyniku zmiany art. 35

Prawa budowlanego przez art. 1 pkt 28 lit. b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 718 ze zm.), która weszła w życie z dniem 11 lipca 2003 r., do Prawa budowlanego wprowadzono zasadę wyłącznej odpowiedzialności za projekt architektoniczno-budowlany projektanta oraz osoby sprawdzającej. Stosownie do art. 34 Prawa budowlanego projekt budowlany składa się z projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego. Organ nie jest uprawniony do badania zgodności projektu architektoniczno-budowlanego z przepisami techniczno-budowlanymi oraz innymi przepisami prawa, poza przepisami określającymi wymogi ochrony środowiska. Należy zatem stwierdzić, że w odniesieniu do projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej bada wyłącznie, czy zostało złożone stosowne oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej (por. wyrok NSA z 7 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1517/09; wyrok NSA z 18 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 896/12; wyrok WSA w Krakowie z 9 lipca 2010 r., sygn. akt II SA/Kr 481/10).

Organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa (zob. wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

W świetle powyższego stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie wystarczającym dowodem prawidłowości przebudowy całej sieci kanalizacji sanitarnej objętej inwestycją, w tym sieci Skarżących (zob. TOM II, Część 10, Zeszyt 4), tj. jej zgodności z przepisami, są oświadczenia projektantów o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Natomiast w podnoszonej przez Skarżących kwestii, że *podkłady map do celów projektowych już w momencie składania wniosku o wydanie decyzji budowlanej były nieaktualne* należy wskazać, że mapy do celów projektowych stanowiące podkłady, na których wykonano projekt zagospodarowania terenu, na dzień składania wniosku o pozwolenie na budowę, zostały opatrzone pieczęciami Starosty Kartuskiego (organu służby geodezyjnej i kartograficznej) i opisane w nr. rysunków jako PODGiK, a także pieczęciami PKP S.A. (Kolejowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Gdańsku) – oznaczone jako KODGiK, z datą sporządzenia weryfikacji/aktualizacji ich treści oraz pieczętkami uprawnionego geodety. Dodatkowo złożone mapy, na których wykonano zatwierdzony decyzją projekt zagospodarowania terenu, posiadają zapis *Potwierdzam zgodność mapy z oryginałem mapy do celów projektowych* potwierdzony pieczętką z podpisem uprawnionego projektanta. Wobec powyższego nie ma podstaw do podważenia aktualności tych map, które to Inwestor otrzymał po dokonaniu weryfikacji przez ośrodki dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Nawet jeśli przyjąć, że na mapie zasadniczej do celów projektowych nie była zaznaczona część istniejącej kanalizacji sanitarnej, która widnieje na przedłożonej przez [.....] kopii mapy – zatytułowanej „Inwentaryzacja powykonawcza kanalizacji”, to jej przebieg wzdłuż torów nie koliduje z planowaną rozbudową linii kolejowej, więc nie ma wpływu na

wydanie pozwolenia na budowę. Na marginesie zaznaczyć należy, że w razie realizacji inwestycji w przypadku napotkania nieoczekiwanych trudności związanych z siecią, Inwestor zobowiązany będzie zgłosić o tym fakcie właściwym organom.

Ustosunkowując się do zarzutu wskazanego w odwołaniu przez Gminę Stężyca dotyczącym „V.(...) inwestor nie posiada prawa własności nieruchomości, a tym samym nie posiada prawa do dysponowania wszystkimi nieruchomościami, na których zezwolono inwestorowi realizację inwestycji, na cele budowlane, tj. pominięcie, że właścicielem nieruchomości nr 237/6, 237/7, 237/16, 237/13, 237/9, 237/3, 237/5, 237/14, 237/8, obr. Szymbark, jest Gmina Stężyca, należy wyjaśnić, że GUNB pismem z 29 sierpnia 2024 r., znak: DOR.7110.212.2024.MM wezwał inwestora do przesłania dokumentów, z których wynika tytuł prawny PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa do dysponowania ww. działkami na cele budowlane pod budowę planowanej inwestycji kolejowej. W odpowiedzi z 18 września 2024 r., znak: 2259/P/P224/TSz/AK/2024, pełnomocnik inwestora wyjaśnił, że *W przypadku inwestycji pn.: „Prace na alternatywnym ciągu transportowym Bydgoszcz – Trójmiasto” – „Odcinek A: linia kolejowa nr 201 od km 145,848 do km 156,368” PKP PLK S.A. uzyskały prawo do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego na mocy decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wydanej przez Wojewodę Pomorskiego, z dnia 22.04.2022 r. znak: WI-III.747.1.34.2021.AM, który nadał tej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 2 s. 28 ww. decyzji – dokument w załączeniu). Decyzja ta szczegółowo określa stan prawny wszystkich nieruchomości znajdujących się w granicach inwestycji. Do wszystkich tych nieruchomości położonych na terenie objętym inwestycją PKP PLK S.A. posiadają tytuł prawny, choć nie zawsze jest to prawo własności.*

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia inwestora dotyczące określenia stanu prawnego nieruchomości znajdujących się w granicach inwestycji również zarzut, że nie jest on właścicielem działek nr 237/9 i 237/18 (237/12) obręb Gołubie, gm. Stężyca, staje się bezpodstawny wobec zapisów decyzji lokalizacyjnej.

W ocenie GINB, uwzględniając przedstawiony powyżej stan faktyczny i prawny sprawy należy uznać, że ww. zarzuty odwołań nie zasługują na uwzględnienie.

Na uwzględnienie nie zasługują również zarzuty *zbyt bliskiego usytuowania torów kolejowych w stosunku do budynków mieszkalnych, czy (...) przybliżenia nowych torów od istniejącej zabudowy*, bowiem zgodnie z zapisem w TOMIE I Projekt Zagospodarowania Terenu, Część 2 – Opis techniczny w punkcie 13, str.109, *obszar oddziaływania obiektu mieści się w granicach nieruchomości, na których zlokalizowano inwestycję oraz na nieruchomościach przyległych, usytuowanych w sąsiedztwie obszaru kolejowego, w odległościach o których mowa w art. 53 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym i jest zgodny z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną dla przedmiotowego przedsięwzięcia.*

Podnoszona w odwołaniu kwestia braku analizy technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło, zgodnie z § 20 ust. 1 pkt 10 Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1679, ze zm.) należy wskazać, że w TOMIE II Projekt Architektoniczno-Budowlany, Część 8.6 – Relokacja budynku

dworca w Gołubiu, pkt 10, str.21 zamieszczono informację, że ww. analiza *będzie przedmiotem projektu technicznego branży instalacji sanitarnych*.

Pozostałe zarzuty dotyczące naruszenia pozostają bez wpływu na podjęte w sprawie rozstrzygnięcie.

Reasumując, należało uchylić zaskarżoną decyzję Wojewody Pomorskiego Nr 9z/2024/MKA z 24 kwietnia 2024 r., znak: WI-III.7840.2.2.2023.MKA, w części dotyczącej zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę w zakresie działań przy kolejowym przepuście wodnym (nr 1) na ok. 152,6 km obecnej linii kolejowej nr 201, oraz kolejowym przepuście wodnym (nr 3) na ok. 151,35 km obecnej linii kolejowej nr 201, i odmówić w tym zakresie udzielenia pozwolenia na budowę, a w pozostałej części utrzymać w mocy tę decyzję.

Jednocześnie należy wskazać, że decyzji Wojewody Pomorskiego Nr 9z/2024/MKA z 24 kwietnia 2024 r., znak: WI-III.7840.2.2.2023.MKA, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Jak wskazuje NSA w wyroku z 11 marca 2022 r., sygn. akt I OSK 1644/21, ocena, czy istnieją przesłanki nadania decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności, należy do organu, który wydał decyzję. Jednakże gdy organ stwierdzi, że istnieją przesłanki określone w art. 108 § 1 k.p.a., wówczas obowiązany jest nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, nadanie rygoru wymaga stosownego uzasadnienia w decyzji. Ponieważ art. 108 k.p.a. przewiduje wyjątek od zasady niewykonywania decyzji nieostatecznych, przesłanki uzasadniające taki rygor muszą być poddawane ścisłej wykładni, a ich prawidłowe uzasadnienie winno znaleźć się w uzasadnieniu decyzji.

Skarżący wnoszą o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Wojewody Pomorskiego Nr 9z/2024/MKA z 24 kwietnia 2024 r. Jednakże, GINB przychyliła się do oceny organu wojewódzkiego, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki pozwalające na nadanie tej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, skoro dane przedsięwzięcie ma istotne znaczenie dla gospodarki i ważnego interesu społecznego.

Wystąpienie przesłanki ważnego interesu społecznego czy też ważnego interesu gospodarczego nie jest kwestią wykazania, a raczej argumentacji, nie odnosi się bowiem wyłącznie do sfery faktów, lecz wymaga ich oceny dokonanej przez organ (zob. wyrok NSA z 10 lutego 2022 r., sygn.. akt II OSK 2530/21)

Z przytoczonych względów, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, 00-926 Warszawa, ul. Krucza 38/42. Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wnioski o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie od kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
tel. 22 661 83 60
elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

Otrzymują:

1. [.....
.....
.....]
2. [.....
.....]
3. [.....
.....
.....]
4. [.....
.....
.....]
5. [.....
.....]

Do wiadomości:

1. Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku, ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk, z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 9ac ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o *transporcie kolejowym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 697)
2. Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. Na Stoku 50, 80-874 Gdańsk
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, ul Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk
4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa
5. Sekretariat DOR
6. Aa